

РЕШЕНИЕ

№ 26017

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **3549** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба Вх. № 13934/09.04.2024г. на И. Г. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 4. ап. 10., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221423002368-091-001/01.11.2023г., издаден от Ц. М. П. - орган, възложил ревизията, и Г. П. Т. - ръководител на ревизията, с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 9 910,00 лв. за периодите 2018 г., 2019 г. и 2020 г. и съответни лихви в размер на 4 091,37 лв., потвърден с Решение № 150/01.02.2024г. на Директор Дирекция „ОДОП“, НАП, ЦУ. Жалбоподателят оспорва акта, като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран. Посочва, че не са били налице предпоставките за провеждане на ревизионното производство по специалния ред и облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Иска се от съда да отмени оспорения РА изцяло. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез процесуалния си представител гл. юрк. М. изцяло оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да я остави без уважение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221423002368-020-001 от 21.04.2023г., връчена лично на 02.05.2023г., изменена със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221423002368-020-002/01.08.2023г., е възложено извършване на ревизия на И. Г. К. за определяне на данък върху годишната данъчна по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. Всички заповеди са издадени от Ц. М. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган със Заповед №3-ЦУ-782/20.04.2023 г. и Заповед №3-ЦУ-1997 от 04.11.2022г. на зам.-изпълнителния директор на НАП и Заповед №РД-01-787/08.11.2021г. на директора на ТД на НАП С.. Определен е краен срок за извършване на ревизията - до 29.09.2023 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221423002368-092-001/09.10.2023г., връчен по електронен път на 12.10.2023г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221423002368-091-001/01.11.2023г., издаден от Ц. М. П. - орган, възложил ревизията, и Г. П. Т., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 13.11.2023 г. Установени са задължения по ЗДДФЛ за довносяне в размер на 14 001,37 лв. в т. ч. главница 9 910.00 лв. и лихви 4 091,37 лв., които произтичат от установени недекларирани доходи за ревизираните периоди.

С цел изясняване на факти от значение за данъчното облагане са извършени процесуални действия, подробно описани в РД, който е неразделна част от РА по смисъла на чл. 120. ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37. ал. 2 и ал. 3. чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с които са изискани документи, писмени обяснения, деклариране на данни, обосноваващи начална и крайна разполагаема сума в брой за всеки от ревизираните периоди от 2018 г. до 2020 г. вкл., както и доказателства за предоставени средства и получени заеми, движения по банкови сметки, участия в търговски дружества, извършени пътувания извън страната, декларация по чл. 124. ал. 3 от ДОПК и др. В отговор такива не са представени.

На жалбоподателката е връчено Уведомление по чл. 124 от ДОПК изх. №Р-22221423002368-113-001/11.09.2023 г., че данъчната основа за облагане по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК във връзка с установени обстоятелства по чл. 122. ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. като ѝ е предоставена възможност да подаде декларация по чл. 124 от ДОПК и да вземе становище. В отговор не са представени исканите документи.

Във връзка с връченото ИПДПОЗЛ не са декларирани разполагаеми суми в брой към началото и края на всеки от ревизираните периоди, поради което органите по приходите са приели, че в началото на 2018 г. И. К. е разполагала с 5 000,00 лв. в брой.

С цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателката са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД - неразделна част от РА по смисъла на чл. 120. ал. 2 от ДОПК.

С Протокол №Р-22221423002368-ППД-001/27.06.2023 г. са приобщени всички събрани доказателства при извършена проверка на И. К.. приключила с Протокол №ПФ-22221422000263-073-001 от 16.02.2023г. в т. ч. декларация за разкриване на банкова тайна, писмени обяснения, банкови извлечения от сметка [банкова сметка] и събрани документи от извършена насрещна проверка на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД.

Установено, е че И. К. притежава една банкова сметка в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД - [банкова сметка] - открита преди 01.01.2018 г. Извършени са служебни проверки на

наличната информация в информационния масив на НАП, интегрираната система за кадастър и регистър И. на Агенция по вписванията и Търговски регистър.

След преценка и анализ на събраните доказателства в хода на ревизията, е установено, че И. К. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и като такова, съгласно разпоредбата на чл. 6 от същия закон е задължено за данъци върху придобити доходи от източници в РБ и чужбина. Същата е омъжена с три деца под 18-годишна възраст.

С цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на И. К. е извършена проверка в персонален регистър на НАП за информацията от централизираните бази данни за подавани данъчни декларации за доходи, подлежащи на деклариране по ЗДДФЛ. Установено е, че е подала годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ само за 2019 г., с която са декларирани облагаеми доходи от трудови правоотношения в размер на 18 544,83 лв.

Установено е, че през ревизираните години И. К. е била наета по трудово правоотношение от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД за периода от 09.10.2013 г. до 30.01.2023 г. и от „МЕТА ФЮЧЪР“ ООД. с ЕИК[ЕИК] за периода от 03.06.2019 г. до 09.11.2019 г. Няма данни за подадени от трети лица справки по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатено на ревизираното лице възнаграждение, различно от трудово. Посочено е, че за периода от 01.01.2018 г. до 30.04.2019 г. същото е било временно неработоспособно, поради бременност и раждане и в отпуск за отглеждане на дете съгласно чл. 164, 164а, 167. 167а от Кодекса на труда /КТ/.

Установено е, че: И. К. е имала участие в следните дружества: „АВИА“ ЕООД. с ЕИК[ЕИК], „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СИ ЕМ“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „ЮББ“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. с ЕИК[ЕИК], „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „ЕМ ЕС АЙ ЕСТЕЙТ“ ООД. с ЕИК[ЕИК], „ГРИЙС БИЙЧ ВИЛАС“ ЕООД. с ЕИК[ЕИК] и „БИЛДМАТ ЕНД КО“ ЕООД. с ЕИК[ЕИК].

За определяне на данъчната основа за облагане с данък са взети предвид относимите към лицето обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, а именно по т. 1 – вида и характера на фактически осъществяваната дейност, по т. 2 - платените данъци, мита, такси, и други публични вземания, по т. 3 - движение и остатъци по банковите сметки, по т. 7 - капитала и пазарната цена на придобитите имущества към момента на придобиване, по т. 8 - brutните приходи/доходи /оборота/, по т. 14 - обичайния размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение и по т. 16 - други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата.

В РД е констатирано, че наличните средства по банкова сметка [банкова сметка] в ПИБ АД в началото на 2018г. са в размер на 911,65 лв., а в края 1 198,27 лв., в началото на 2019г. наличните парични средства по банковата сметка са в размер на 1 098,27 лв., а в края на 2019г. — 618,90 лв., в началото на 2020 г. - 618.90 лв., а в края - 830,90 лв.

При анализ на движението по банковата сметка в ПИБ АД, е установено, че през 2018г. от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД са постъпили суми в общ размер на 77 760.00 лв. Същевременно ревизираното лице е извършило плащания от името на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД към НАП в общ размер на 16 684,65 лв. /стр. 7 от РД/. През 2019 г. е получило суми в общ размер на 11 350,00 лв. и през 2020 г. е получило суми в общ размер на 22 204,10 лв.

В хода на ПУФО на И. К. е извършена насрещна проверка на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД. като на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ, с което са изискани заверени копия на първични документи, въз основа на които са извършени паричните преводи, аналитичен регистър на относимите счетоводни сметки, по които са отразени направените и получените парични преводи и по които са възстановени средствата. Констатирано, е че документи не са представени.

От И. К. също са изискани доказателства, обосноваващи основанията за получените и извършени преводи, като в отговор са представени писмени обяснения, съгласно които жалбоподателката, в качеството ѝ на управител на търговски дружества, често е теглила и внасяла парични средства от тяхно име и за тяхна сметка. С оглед спестяване на банкови такси при касови операции са прехвърляни суми в банковата ѝ сметка и от тях са разплащани данъци, осигуровки, правени са плащания към доставчици за сметка на представляваните от нея лица. В хода на процесната ревизия с ИПДПОЗЛ №Р-22221423002368-040-001/11.05.2023 г. от ревизираното лице повторно са изискани доказателствата, като в отговор такива отново не са представени.

В резултат на изложеното органите по приходите са приели, че получената през 2018 г. сума в размер на 61 075,35 лв. представляваща разлика между получените по сметката на лицето преводи от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД в размер на 77 760.00 лв. и наредените от сметката суми към НАП за погасяване на данъчни и осигурителни задължения в полза на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД в общ размер на 16 684,65 лв.. представлява укрит облагаем доход. Получените през 2019 г. суми в общ размер на 11 350,00 лв. и през 2020 г. в общ размер на 22 204.10 лв. са квалифицирани също като укрити облагаеми доходи. Сумата от 77 760.00 лв. е отразена в приходната част на таблицата за съпоставка за 2018 г. на ред 12 „Получени суми по вземания от трети лица“. Сумата в размер на 16 684,65 лв. е включена в разходната част на таблицата за съпоставка за 2018 г., на ред 21 „Предоставени парични заеми от трети лица“. Останалите суми, получени от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД, са отразени в приходната част на таблиците за съпоставка за 2019 г. и 2020 г. на ред 3 „Доходи от трудови правоотношения“.

При анализ на движението по банковата сметка в ПИБ АД, е установено, че през 2018 г. са постъпили суми в размер на 450.00 лв.. през 2019 г. - 4 780,00 лв. и през 2020 г. - 750,00 лв. с наредител „ЮББ ГР“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Констатирано, е че при проведена работна среща И. К. е посочила, че получените преводи са във връзка с извършени от нея счетоводни услуги и консултации на дружеството. Ревизиращият екип е приел, че същите представляват недекларирани облагаеми доходи от свободна професия, за които следва да се признаят нормативно признати разходи по реда на чл. 29. ал. 1. т. 3 от ЗДДФЛ. Те са отразени в приходната част на таблиците за съпоставка за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. на ред 5 „Доходи от друга стопанска дейност“.

След извършена съпоставка на приходите и разходите за ревизираните данъчни години 2018, 2019 г. и 2020 г., е установено, че размерът на разходите не надвишава размера на получените средства.

В акта е изведено, че не са налице данни за характера и вида на получените парични преводи по сметка [банкова сметка] от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД и „ЮББ ГР“ ЕООД. при което получените постъпления от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД са възприети за облагаеми доходи от управление и контрол, а постъпленията от „ЮББ ГР“ ЕООД - за облагаеми доходи от свободна професия, които не са деклариран и подлежат на облагане.

Съобразно изложеното е прието, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. Върху сумите, определени като придобити недекларирани облагаеми доходи от установен конкретен източник, с РА е определен данък по чл. 48 от ЗДДФЛ. както следва:

- за 2018 г. е определена данъчна основа реда на чл. 122 от ДОПК 61 412,85 лв., формирана от недеклариран доход от управление и контрол получен от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД 61 075,35 лв. и недеклариран доход от свободни професии получен от „ЮББ ГР“ ЕООД 337,50 лв. /450,00 лв. - 112,50 лв. /25% нормативно признати разходи/, върху която се дължи данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 6 141,00 лв. и лихви в размер на 2 917,77 лв.;

- за 2019 г. е определена данъчна основа реда на чл. 122 от ДОПК 33 479,89 лв., формирана от доходи от трудови правоотношения 18 544,89 лв., недеклариран доход от управление и контрол получен от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД 11 350,00 лв. и недеклариран доход от свободни професии получен от „ЮББ ГР“ ЕООД 3 585,00 лв. /4 780,00 лв. - 1 195,00 лв. /25% нормативно признати разходи//, върху която се дължи данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 3 347,99 лв., от който е приспаднал авансово удържания данък в размер на 1 854,52 лв. и е установен данък за внасяне в размер на 1 493,00 лв. и лихви в размер на 557,56 лв.;

- за 2020 г. е определена данъчна основа реда на чл. 122 от ДОПК 30 175,25 лв., формирана от доходи от трудови правоотношения 7 408,65 лв., недеклариран доход от управление и контрол, получен от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД - 22 204,10 лв. и недеклариран доход от свободни професии получен от „ЮББ ГР“ ЕООД 562,50 лв. /750,00 лв. - 187,50 лв. /25% нормативно признати разходи//, върху която се дължи данък по чл. 48 от ЗДДФЛ в размер на 3 017,53 лв., от който е приспаднал авансово удържания данък в размер на 740,86 лв. и е установен данък за внасяне в размер на 2 276,00 лв. и лихви в размер на 616,04 лв.

Общо установеният данък за довносяне по оспорения РА, е в размер на 9 910,00 лв. и са начислени лихви в размер на 4 091,37 лв.

В хода на съдебното производство е допусната СсчЕ, заключението по което е прието от съда, неоспорено от страните, кредитирано като обективно. Въз основа на представените доказателства, в т.ч. нахождащи се по делото от лист 9 до лист 81, както и Приложения № 1 и № 2 към доказателствените материали и въз основа на спецификата на поставената задача, а именно да се определи алтернативен вариант на данъчната основа, като от постъпленията по личната банкова сметка на жалбоподателката се изключат суми, представляващи разплащания, извършени за сметка на представлявани от нея или свързани дружества, както и да се отчетат доходите от трудови правоотношения, за които данъкът и осигурителните вноски са удържани при източника. Въз основа на данните и изчисленията посочени в констативно-съобразителната част от Заключението, ВЛ установява, че: За 2018 г., 2019 г. и 2020 г. всички установени парични постъпления и плащания на жалбоподателката са извършвани по банков път, като не са налице данни за получени или извършени плащания в брой. След извършен анализ на постъпленията по банковата сметка и приспадане на сумите, представляващи разплащания за сметка на представлявани от жалбоподателката и свързани дружества, експертизата установи наличие на доходи, подлежащи на деклариране по реда на ЗДДФЛ, както следва: за 2018 г. - в размер на 15 741,43 лева; за 2019 г. - в размер на 16 817,92 лева; за 2020 г. - в размер на 25 694,10 лева. подробно описано в К.-съобразителната част.; След приспадане на нормативно признатите разходи в размер на 25 на сто, облагаемият доход и дължимият данък по чл. 48, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица са както следва: за 2018 г. - облагаем доход в размер на 11 806,07 лева и дължим данък в размер на 1180,61 лева; за 2019 г. - облагаем доход в размер на 12 613,44 лева и дължим данък в размер на 1261,34 лева; за 2020 г. - облагаем доход в размер на 19 270,58 лева и дължим данък в размер на 1927,06 лева, подробно описано в К.-съобразителната част.

Като взе предвид извършените по-горе изчисления, експертизата извърши и съпоставка между стойността на имуществото на жалбоподателката и направените от нея разходи, както и получените доходи и приходи през 2018 г., 2019 г. и 2020 г. В резултат на тази съпоставка не се установява несъответствие, подробно описано в К.-съобразителната част. В съдебно заседание ВЛ дава отговор, че е изготвило експертизата изцяло въз основа на доказателствата по делото, като е определило размер на задълженията по експертизата, въз основа на това, че за извършените плащания от сметката на ФЛ-Жалбоподател, не са налице договори, с които да се възлага от

конкретните ЮЛ-да извърши тези плащания или дейности, поради което и същите съставляват доходи на ФЛ.

От ответната страна в хода на съдебното производство на хартиен и магнитен носител са представени и приети доказателства за валидността на електронните подписи и връчвания по електронен път на издадените и връчени в хода на ревизионното производство документи, като и при липса на оспорване на това основание, съдът приема, че не се констатира обстоятелства, обосноваващи отмяната на акта на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на които е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/. Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Жалбоподателката оспорва установените с РА задължения, като развива доводи, че същият е незаконосъобразен, необоснован и недоказан, издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди, че е управител на 6 дружества, които работят под общо лого и на един адрес в т. ч. „ЮНИОН БАЛКАН БИЗНЕС“ ООД. „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД. „ЮББ“ ООД. „ЮНИОН БАЛКАН БИЗНЕС ЕУ“

ООД, „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД и „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. Посочва, че поради различни причини се налагало да разплаща разходи на дружествата чрез личната си банкова сметка, получавайки средства от някое от дружествата в групата, което разполага с налични финансови средства в съответния момент. Изброява по години извършени разходи за сметка на управляваните от нея дружества по банков път, както следва: за 2018 г. сочи, че е заплатила от банковата ѝ сметка в ПИБ АД разходи в общ 57 746.12 лв., в т.ч. преведени на НАП- н 23.04.2018г- 947.60 лв. 30 от името на на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД. 619,94 лв. за осигуровки от името на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС ЕУ“ ООД. 1 050,57 лв. за ДОО от името на „ЮББ“ ООД. 426,60 лв. за 30 от името на „ЮББ“ ООД. 1 071.05 лв. за осигуровки от името на „ГРАФИКС ЕНД ПОСТ“ ЕООД. с ЕИК[ЕИК]. на което управител е С. К., който на 17.04.2018 г. ѝ е превел сумата, за да плати от негово име и за негова сметка данъците на дружеството. 1 911.55 лв. за осигуровки от името на „ЮББ“ ООД. 1 923.66 лв. за осигуровки от името на „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД. 1 451.64 лв. за осигуровки от името на „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД. 402,52 лв. за 30 от името на „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД, 587.14 лв. за осигуровки на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД. 2 264.17 лв. за данъци и осигуровки от името на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС СФ“ ООД. 7 500.00 лв. за данъци и осигуровки „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД. 768.84 лв. за ДОО от името на СИ Т. 2012“ ЕООД, 10 160.95 лв. за данъци и осигуровки от името на „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. На 11.12.2018 г. са преведени 9 030.46 лв. за данъци и осигуровки от името на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД. На 23.04.2018 г. са преведени по сметка на [община] 743,22 лв. за данък смет от името на „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. 950,28 лв. са преведени по сметка на [община] за данък сгради от името на „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. 1 188.14 лв. са преведени по сметка на [община] за такса смет от името на „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. На 12.12.2018 г. е платила с карта на ПОС терминал сумата от 1 168.34 лв. на МИКРОИНВЕСТ за актуализации и счетоводен софтуер, принадлежащ на „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД. За плащането е издадена фактура от МИКРОИНВЕСТ. От друга страна заявява, че в РД неправилно е посочено, че е получила от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД сума в общ размер на 77 760.00 лв. през 2018г. като твърди, че сумата е в размер на 61 075,35 лв. През 2019 г. сочи, че има работни заплати и осигуровки за сметка на работодателя „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД в размер на 8 191,09 лв. На 01.04.2019 г. е внесла 1 000,00 лв. по сметка на „ОБЕДИНЕН БАЛКАНСКИ БИЗНЕС“ ООД. 625,80 лв. е наредила по проформа фактура на „ЕВРОТЕХ“ ЕООД от името на „СИ ТРЕЙД 2012“ ЕООД. Заявява, че през 2020 г. отново постъпилата сума в сметката ѝ не отговаря на тази посочена в РД. В заключение претендира за цялостна отмяна на РА. Допълнително представя банкови извлечения, платежни нареждания, счетоводни регистри и фактури.

Въз основа на тези доказателства, съдът намира, че жалбата е недоказана и неоснователна по следните съображения:

Ревизионното производство е проведено по особения ред на чл. 122 и сл. от ДОПК. Характерно за този ред на облагане е, че с него се предоставя правна възможност орган по приходите да приложи установения от съответния закон /в случая ЗДДФЛ/ размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от осемте изчерпателно изброени в ал. 1 на чл. 122 от ДОПК обстоятелства. За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналог именно с цел да бъде преодоляна фактическата невъзможност за обективно провеждане на административно

производство въз основа на писмени доказателства за установяване на данъчни задължения са създадени специални процесуални правила, /чл. 122, чл. 123 и чл. 124 от ДОПК/.

В конкретния случай, органите по приходите не са установили несъответствие между доходите и разходите за ревизираните години, но след анализ на събраните доказателства са установени данни за наличие на получени облагаеми доходи, които не са декларирани за 2018 г., 2019г. и 2020г., което несъмнено би могло да означава, че са налице данни за укрита доходи.

В хода на ревизията е установено, че жалбоподателката е титуляр на една банкова сметка [банкова сметка] в ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА АД, по която са постъпвали суми от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД, на което тя е управител, и „ЮББ ГР“ ЕООД. През 2018 г. е констатирано, че от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД И. К. е получила по банковата сметка суми в общ размер на 77 760,00 лв., от които 16 684.65 лв. са преведени по сметки на НАП с основания „НАП принудително събиране. НАП ОВ НЗОК. НАП данъци и НАП 30“. Ревизиращите са приели, че разликата в размер на 61 075,35 лв. представлява облагаем доход за лицето, който не е деклариран. Това е заключено в резултат на предприети процесуални действия спрямо „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД и непредставянето на доказателства от последното и от ревизираното лице. Ангажирани са единствено писмени обяснения, съгласно които И. К. е заявила, че в качеството си на управител на търговски дружества, често се налага да тегли и внася парични средства от името и за сметка на дружествата. С оглед спестяване на банкови такси при касови операции са прехвърляни суми в банковата ѝ сметка и от тях са разплащани данъци, осигуровки и доставчици за сметка на представляваните от нея лица. Същите обяснения са дадени и за постъпленията през 2019 г. в размер на 11 350.00 лв. и през 2020 г. в размер на 22 204.10 лв.

От друга страна като облагаеми, но недекларирани доходи са възприети и получените преводи от „ЮББ ГР“ ЕООД през 2018 г. в размер на 450,00 лв., през 2019 г. в размер на 4 780.00 лв. и през 2020 г. в размер на 750.00 лв., за които жалбоподателката е посочила, че сумите са получени във връзка с извършване на счетоводни услуги и консултации на наредителя.

Съдът прави извод, че правилно и законосъобразно органите по приходите са направили извод, че се касае за укрита доходи. Същото представлява обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. поради което правилно данъчната основа е определена по реда на чл. 122 и следващите от ДОПК.

Относно приетите за облагаем доход суми, получени от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД, в жалбата до настоящата инстанция е посочено, че неправилно ревизиращият екип е констатирал, че през 2018 г. по банков път са получени суми в общ размер на 77 760.00 лв. и твърди, че действително получените преводи възлизат на 61 075,35 лв. В случая това твърдение е неправилно, тъй като при проследяване движенията по сметката през годината, се установява, че И. К. е получила от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД общо 78 460.00 лв., което е дори в по- висок размер от констатирания от приходните органи. Претендираната сума в размер на 61 075.35 лв. представлява разликата между приетите за получени постъпления в размер на 77 760,00 лв. и извършените плащания към НАП за погасяване на данъчни и осигурителни задължения на дружеството в общ размер на 16 684.65 лв. В противовес с изложеното в жалбата относно сключени споразумения за финансиране между И. К. и

представяваните от нея дружества, такива не са представени. Не са ангажирани никакви доказателства, както в хода на ревизията, така и в хода на административното оспорване относно основанията за направените преводи по банковата сметка на ревизираното лице от „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД. Представените с жалбата платежни нареждания удостоверяват единствено извършени от сметката на жалбоподателката плащания към НАП, в които като задължено лице е посочено „ЮНИОН БАЛКАНС БИЗНЕС“ ООД - обстоятелство, което е взето предвид при ревизията. Липсват обаче такива, които да удостоверят наличие на облигационни отношения между страните, както и счетоводни регистри на относимите счетоводни сметки, по които следва да се отчетат съответните стопански операции относно предоставянето на парични суми. респективно връщането им. в случай, че е налице такова.

Относно получените постъпления по сметката от „ЮББ ГР“ ЕООД, за които жалбоподателката в хода на ревизията е посочила, че са във връзка с извършени от нея счетоводни услуги и консултации, следва да се приеме за правилен изводът на органите по приходите, че в случая се касае за придобити недекларирани облагаеми доходи от друга стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ. Същите законосъобразно са намалени с разходите за дейността съгласно чл. 29. ал. 1. т. 3 от ЗДДФЛ.

Освен горното следва да се отчете обстоятелството, че нормата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК разпределя доказателствената тежест в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 ДОПК, като определя, че фактическите констатации в акта се смятат за верни до доказване на противното. В случая, в тежест на жалбоподателката е да обори констатациите в частта на ЗДДФЛ на процесния РА, което не е сторено в хода на административното и съдебно обжалване.

Пред настоящата инстанция, не се представиха други доказателства, които да опровергават изводите на ревизиращия екип, а заключението на СсчЕ, е изготвено при допускане, че извършените плащания от лична сметка на ФЛ, са във връзка с плащания, от името и за сметка на ЮЛ, посочени в заключението. Съдът кредитира самото заключение-като правилно и обосновано, но условията при които е допусната задачата на заключението-самото допускане- е в противоречие с материалния и процесуалния закон, доколкото по отношение на всяко ЮЛ, осъществяващо търговска дейност, следва да се извършват съответните счетоводни отчетения и плащания на данъци и осигуровки от името и за сметка на съответното ЮЛ, каквото не е извършено в процесния случай и извършените от ФЛ-жалбоподател преводи от лична сметка, са незаконосъобразни и на това основание, не следва да се вземат предвид при констатирането на факти и обстоятелства по чл.122 от ДОПК и за промяна на формираните в хода на ревизионното производство парични потоци. Същите не оборват доказателствената тежест на фактите и предпоставките за провеждането на ревизия по особен ред и извършеното по същия облагане на жалбоподателката-ФЛ.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави извод, че в конкретния случай в достатъчна степен ревизиращият екип е установил и анализирал, всички факти и обстоятелства по отношение на размера, източниците и основанието на извършените преводи в полза на физическото лице-жалбоподател, за да се направи аргументиран извод, за наличието на данни за укрити приходи или доходи. Ето защо, съдът намира, че в настоящото производство са установени предпоставките за провеждане на производство по реда на чл. 122 от ДОПК, поради което и не е налице необоснованост и

незаконосъобразност на ревизионното производство, проведено по специалния ред. Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК. В настоящият казус, от представените по делото доказателства, приети в административното и съдебното производство, съдът намира, за безспорно установени тези факти, поради което и преминаването към облагане по специалния ред следва да се приеме за обосновано и доказано. Налице са законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК.

Установиха се по безспорен начин, предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 и т.7 от ДОПК, поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК. Ето защо оспореният РА, е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход от правния спор и въз основа на направено искане, ответната страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, а именно юрисконсултско възнаграждение. Към датата на даване ход по настоящото дело, е в сила нормата на чл. 161 ДОПК, изм. ДВ, бр. 17 от 2026г./ ДВ, бл.17 от 13.02.2026г/, съгласно която размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съгласно чл.37 от ЗПП. С оглед материалния интерес по настоящото дело, съдът следва да приложи чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в настоящата и редакция, поради което и определя размер на юрисконсултското възнаграждение за настоящото производство в общ размер на 293.37 лв., което след въвеждането на еврото в България, съответства на 150 евро, който следва да се заплати от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по Жалба на И. Г. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 4. ап. 10., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221423002368-091-001/01.11.2023г., издаден от Ц. М. П. - орган, възложил ревизията, и Г. П. Т. - ръководител на ревизията, с който са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 9 910,00 лв. за периодите 2018 г., 2019 г. и 2020 г. и съответни лихви в размер на 4 091,37 лв., потвърден с Решение № 150/01.02.2024г. на Директор Дирекция „ОДОП“, НАП, ЦУ, *като неоснователно.*

ОСЪЖДА И. Г. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 4. ап. 10, **да заплати** на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от 150 евро /сто и петдесет евро/, *представляваща сторените в производството съдебно-деловодни разноски.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: